

CULTUUR

'Nog wel in geest van Tsjechov'

Michel Sluysmans maakt hedendaagse 'De kersentuin'

De personages van Tsjechov worstelen vaak met het leven. Zo ook in *De kersentuin*. Wat als je de snel veranderende tijd niet bij kunt benen? Je die het liefst even stil zou willen zetten of misschien zelfs wel een stukje terugdraaien. Terwijl anderen juist beweren dat stilstand achteruitgang is.

door Esther Kleuver

Michel Sluysmans (1979), artistiek leider en directeur van Toneelgroep Maastricht, regisseert na zijn zeer geslaagde, door Ilja Leonard Pfeijffer bewerkte *Een meeuw* (2022) opnieuw een stuk van Anton Tsjechov. „Ik houd van zijn werk. Van dat gevoel van weemoed, van melancholie, maar ook van de humor. De mensen die hij portretteert, die zo vergeefs proberen het leven te begrijpen. Dat is zo herkenbaar en troostrijk.”

Schrijver Jibbe Willems heeft op zijn verzoek echter wel een volledig nieuwe tekst geschreven die het stuk naar het hier en nu haalt. „Ik vind *De kersentuin* geweldig, maar het stuk is 120 jaar oud en ik zou het nooit in z'n oorspronkelijke vorm kunnen spelen”, legt Sluysmans uit.

„Wat dat betreft hebben we het geluk dat hij al zo lang dood is en dat we ons

die vrijheid kunnen permitteren. Er zit geen zin van Tsjechov meer in, maar zijn echo waait er nog doorheen. Het is wel echt in zijn geest gemaakt. Maar door het in de wereld van nu te plaatsen, resonanceert het veel beter.”

In *De kersentuin* is te zien hoe actrice Ljoebov (Anniek Pheifer) na een mislukte carrière in New York terugkeert naar haar familielandgoed dat wegens hoge schulden geveild dreigt te worden. Ondernemer Lopachin (Jeroen Spitzenberger) oppert het idee om de kersentuin om te toveren tot een vakantiepark, zodat de familie is verzekerd van een inkomen.

Op zichzelf is het al een onmogelijk dilemma om mogelijk een belangrijk deel van je familiegeschiedenis los te moeten laten, maar Sluysmans en Willems hebben er nog een schepje bovenop gedaan. In de kersentuin ligt namelijk ook het zes jaar

Michel Sluysmans is niet alleen een verdienstelijk regisseur, als acteur won hij in 2021 ook een Gouden Kalf voor zijn rol in *The Spectacular*.

eerder overleden dochtertje van Ljoebov begraven.

„Het maakt het nog meer invoelbaar, waarom Ljoebov zoveel moeite heeft met het mogelijke afscheid van haar geliefde kersentuin, terwijl ik het sowieso al een van de meest ontroerende toneelrollen vind. Ik wil niet arrogant overkomen, maar ik denk dat Tsjechov nog best weleens jaloers zou kunnen zijn geweest op onze vondst.”

De kersentuin toont aan

Jeroen Spitzenberger en Anniek Pheifer spelen Lopachin en Ljoebov.

FOTO'S MARIE CECILE THIJS

hoe verschillend mensen omgaan met het voortschrijden van de tijd en de onvermijdelijke veranderingen die dat met zich meebrengt. „Het stuk wordt bevolkt door acht figuren met acht verschillende wereldbeelden. Zoals de activistische dochter van Ljoebov. Zij raakt totaal gefrustreerd, omdat de wereld in brand staat, maar niemand iets doet. Gajev, de broer van Ljoebov, ziet de golfbewegingen door de jaren heen en de oude bediende Firs, gespeeld door multi-instrumentalist Beppe Costa, vertegenwoordigt de oude generatie. Hij is een relik uit de vergeten tijd. Ik zou het mooi vinden als het publiek na afloop nadenkt over hoe men zelf in het leven staat”, aldus Sluysmans.

'De kersentuin' van Toneelgroep Maastricht is van 1 maart t/m 1 juni te zien. Info: toneelgroepmaastricht.nl